

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40, România
Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

21 iunie 2023

COMUNICAT DE PRESĂ

În ședința din data de 21 iunie 2023, Curtea Constituțională, în cadrul controlului de constituționalitate *a priori*, a decis:

A. Cu unanimitate de voturi, **a respins**, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și deputați neafiliați și a constatat că dispozițiile art.7 alin.(3), art.10 alin.(2) și (3), art.11 alin.(4), art.16 alin.(2) și (6), art.20 alin.(1), art.36 alin.(4), art.66 alin.(2), art.96, art.122 alin.(1), art.128 alin.(3), art.149 alin.(3) lit.g) și art.240 alin.(3) din Legea învățământului superior, precum și legea, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

În esență, Curtea a constatat, în ceea ce privește criticile privind pretinsa neconstituționalitate extrinsecă a legii, că aceasta a fost adoptată cu respectarea exigențelor procedurii parlamentare referitoare la instituția întoarcerii legii, prevăzută de art.75 alin.(1), (4) și (5), prin raportare la art.73 alin.(3) lit.n) din Constituție. Totodată, Curtea a reținut că sunt întrunite și criteriile de calitate a legii, dispozițiile criticate nefiind de natură să aducă atingere principiului securității juridice, previzibilității și clarității normelor, fiind, în consecință, respectate dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

Cu privire la criticile de natură intrinsecă, formulate punctual față de prevederile legale menționate, Curtea a statuat că nu este nesocotit principiul egalității în drepturi și nici nu este afectat dreptul la învățatură prin prisma prevederilor cuprinse în legea criticată care reglementează reducerea tarifelor pe diversele mijloace de transport acordate studenților, a celor care permit instituțiilor de învățământ superior să înființeze diverse tipuri de entități care să

contribuie la creșterea performanțelor acestora ori a prevederilor care oferă posibilitatea instituțiilor de învățământ superior de a redistribui anumite sume în vederea realizării de obiective de investiții și/sau pentru acordarea de burse pentru studenți. Totodată, Curtea nu a putut reține critica prin raportare la prevederile art.148 din Constituție, constatarea acordării unor ajutoare de stat excedând competenței sale.

B. Cu unanimitate de voturi, **a respins**, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și deputați neafiliați și a constatat că dispozițiile art.13 alin.(2), art.17 alin.(2), art.19 alin.(1) lit.a), alin.(2), alin.(25)-(29), art.20, art.28 alin.(2), art.30 alin.(6), art.31 alin.(1), art.32 alin.(1), art.66 alin.(7)-(9), art.83 alin.(1)-(5), (7), (8) și (10), art.101 alin.(2), (4)-(12), art.107 alin.(5) lit.g), h) și i), alin.(10), (14) și (17), art.128 alin.(2), (10) și (11), art.146, art.152 alin.(2), art.193 alin.(1) lit.a) și art.237 alin.(1) din Legea învățământului preuniversitar, precum și legea, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

În esență, Curtea a observat că autorii obiecției de neconstituționalitate au formulat critici de neconstituționalitate extrinsecă și intrinsecă în privința Legii învățământului preuniversitar.

Cu privire la critica de neconstituționalitate extrinsecă, s-a constatat că soluțiile legislative introduse în corpul legii de Senat, în calitate de Cameră decizională, erau în legătură directă cu obiectul de reglementare a legii, astfel că și în privința acestora Senatul și-a menținut calitatea de Cameră decizională. În consecință, nu se impunea întoarcerea legii la Camera Deputaților pentru ca aceasta să decidă definitiv cu privire la textul legii.

Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, s-a constatat că acestea au privit, de principiu, prevederile legale referitoare la desfășurarea procesului de învățământ, răspunderea și sancțiunile aplicabile elevilor, gratuitățile acordate acestora, accesul la înregistrările realizate prin sistemul de

supraveghere audio-video ale unităților de învățământ, precum și preluarea, finanțarea, conducerea și dreptul de proprietate al unităților de învățământ. Curtea a analizat constituționalitatea acestor soluții legislative prin prisma prevederilor constituționale referitoare la exigențele de calitate a legii, principiul egalității, dreptul la viață intimă, familială și privată, dreptul la învățătură și regimul juridic al proprietății publice și private și, având în vedere conținutul normativ al legii, a constatat că sunt neîntemeiate criticile de neconstituționalitate astfel formulate. Totodată, a mai subliniat în cuprinsul deciziei că aspectele de oportunitate legislativă, deopotrivă criticate, nu pot face obiectul controlului de constituționalitate, întrucât se înscriu în marja de apreciere a legiuitorului.

C. Cu unanimitate de voturi, **a admis** obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și a constatat că Legea pentru modificarea art.215 alin.(1) din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă este neconstituțională, în ansamblul său.

În esență, Curtea a reținut că Senatul nu a avut posibilitatea să dezbată și să se exprime prin vot cu privire la domeniul de reglementare al art. II și III adoptate de Camera Deputaților prin care au fost introduse atribuții noi în sarcina Consiliului Superior al Magistraturii, ce țin de competența decizională a Senatului, fiind prin urmare exclus din procesul legislativ. Prin deosebirile majore de conținut juridic și configurația semnificativ diferită între formele dezbătute și votate de cele două Camere ale Parlamentului, Curtea constată că textul legii în forma adoptată de Camera Deputaților reprezintă o schimbare de esență și se îndepărtează în mod fundamental atât de la voința inițiatorilor, cât și de la voința primei Camere sesizate, dispozițiile art. II și III nefiind dezbătute de Senat, care a respins legea în forma propusă de inițiatori. Prin urmare, modificările realizate de Camera Deputaților, Cameră decizională, sub aspect cantitativ și calitativ sunt de natură să contravină exigențelor principiului bicameralismului instituit de art.61 alin.(2) și art.75 din Constituție, aspect ce atrage neconstituționalitatea

Legii pentru modificarea art.215 alin.(1) din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, în ansamblul său.

Totodată, analizând criticile intrinseci de neconstituționalitate, Curtea a constatat că acestea sunt întemeiate, iar dispozițiile art. I din Legea pentru modificarea art.215 alin.(1) din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă sunt neconstituționale întrucât sunt neclare, lipsite de previzibilitate și de natură să aducă atingere dreptului la un proces echitabil.

Deciziile sunt definitive și general obligatorii.

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Curtea Constituțională vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**Compartimentul relații externe, relații cu presa și protocol
al Curții Constituționale**